

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Vår dato 05.01.2010
Deres dato 25.11.2009
Vår referanse 249847
Deres referanse 09/3122 FM

Høring: Forslag til regulering av søksmålskompetanse for tillitsmenn i obligasjonslån

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) støtter fullt ut forslaget om at tillitsmenn skal kunne opptre eksklusivt i rettsprosesser på vegne av obligasjonseiere. Det er viktig at en ny regulering ikke gir grunnlag for uklarheter rundt ordningen.

Ordningen med tillitsmenn i obligasjonsmarkedet er frivillig, og den utstrakte bruken av den viser at långivere og låntakere vurderer den som hensiktsmessig. Rettskjennelsene viser at långiverne ikke har lyktes fullt ut med å utforme ordningen på en måte som dekker deres behov. Etter NHOs oppfatning er det da fornuftig å bruke kompetansen til å gi regler til å legge til rette for en ordning som er ønsket av markedet.

Vi tror ikke at vphl. § 5-10 fjerde ledd, jf. rapporteringsdirektivet artikkel 18 nr. 2, kan benyttes som hjemmel for søksmålskompetanse til en tillitsmann. Bestemmelsen i direktivet gjelder i første rekke informasjon til långiverne, og det er knapt noe i direktivet som tyder på at dette skal omfatte søksmålskompetanse. For øvrig skulle man tro at det fantes praksis rundt dette i andre EØS-land. Uansett er vi enig med Kredittilsynet i at man bør gi en egen lovhjemmel.

Betingelsen i forslaget til nr. 2 er helt sentral i avgrensningen av området for bestemmelsen. Det må derfor gjøres helt klart i loven at det er avtaler som gjelder obligasjoner som skal være omfattet.

Etter forslaget skal en "representant for långiverne" automatisk ha søksmålsadgang. Hovedpoenget må etter vår vurdering være at låntaker og långivere i låneavtalen skal kunne regulere søksmålskompetansen ved å overlate denne til en tredjepart på vegne av långiverne. I stedet for at loven gir automatisk søksmålsrett til enhver som er "representant for långiverne (tillitsmann for obligasjonslån mv.)", bør loven derfor heller åpne for at låntaker og långiverne *kan avtale* eksklusiv søksmålsrett for en slik tredjepart (som normalt vil være en tillitsmann). Det vil da bli klarere for låntaker og långivere – norske så vel som utenlandske – hvilken rettslige rolle tillitsmannen har i søksmål, herunder at långiverne fraskriver seg retten til å saksøke låntaker. Vi går ut fra at låneavtalene er regulert slik allerede i dag, og da kan eksisterende klausuler enkelt håndheves etter en ny lovbestemmelse. Med en slik utforming kan tillitsmannsfunksjonen også lettere skreddersys, i den grad det skulle være nødvendig. Vi regner med at fremtidige klausuler vil bli nær likelydende – siden Norsk Tillitsmann i praksis er eneste tilbyder av tillitsmannstjenesten i

norske obligasjonslån – slik at utforming av klausuler i praksis ikke vil føre til noen merkostnad.

Både i overskriften til paragrafen og i selve bestemmelsen er det referert til obligasjonslån ”mv.” I et lovforslag bør man spesifisere hva man sikter til med ”mv.” ”Tillitsmann for obligasjonslån mv.” er etter vår vurdering mindre treffende enn ”representant for långivere”, og sistnevnte uttrykk bør derfor brukes i overskriften.

For låntaker har det betydning at han ikke skal kunne saksøke *långiverne*. En av betingelsene for dette, er etter lovforslaget imidlertid at *långiverne* er avskåret fra å ”fremme kravet”. Denne betingelsen passer dårlig når det gjelder *låntakers krav* mot tillitsmannen, siden det da ikke er snakk om noe krav fra långiverne.

I en lovproposisjon bør departementet vurdere å beskrive lovbestemmelsens forhold til lovvalg i låneavtalene.

I likhet med Kredittilsynet, har heller ikke vi hatt anledning til å gå inn i alle sider av saken. Dette gjelder særlig de mer sivilprosessrettslige sidene ved saken.

NHO mener for øvrig at myndighetene bør være tilbakeholdne med å gå inn på rettsspørsmål som er blitt aktuelle for behandling i domstolene. Domstolene legger normalt vekt på både myndighetenes rettsforståelse og såkalte reelle hensyn, som kan komme til uttrykk i myndighetenes saksbehandling. Etter vår oppfatning bør myndighetene ikke på denne måten indirekte kunne komme til å gi støtte til en av partene i en sak. Vurderingene i Kredittilsynets brev 24. november 2009 punkt 2 kan tenkes å bli ansett som slik støtte, særlig i en sak der Høyesterett har full kompetanse etter tvisteloven § 30-6.

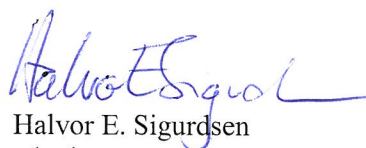
I punkt 4 i brevet er Kredittilsynet inne på spørsmålet om offentlig regulering av tillitsmannsfunksjonen. NHO er enig med tilsynet i at det – på bakgrunn av det norske obligasjonsmarkedets virkemåte – ikke er behov for noen slik regulering. Tillitsmannen er part i låneavtalen, og det er da opp til de andre partene – låntaker og långiver – å sikre seg at tillitsmannen har de egenskaper man ønsker.

Vi gjør oppmerksom på at egne uttalelser kan komme fra de 21 landsforeningene som er medlemmer i NHO.

Vennlig hilsen
NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON
Næringsjuridisk avdeling

Ingebjørg Harto
avdelingsdirektør
(Ingebjorg.Harto@NHO.no)

Halvor E. Sigurdsen
advokat
(Halvor.Sigurdsen@NHO.no)